

O problemă de mare însemnătate, care-și cere soluționarea grabnică, este organizarea mai bună a cercetării științifice în învățământul superior. Corpul didactic universitar, care desfășoară o bogată și rodnică activitate pentru pregătirea tinerelor generații ale patriei noastre, poate aduce o contribuție de seamă și la dezvoltarea și afirmarea științei românești, participând activ și pe calea creației științifice la progresul multilateral al patriei.

(Din Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU cu privire la îmbunătățirea organizării și îndrumării activității de cercetare științifică).

„ALMA MATER“

poate fi un centru activ al științei românești

SĂ NU UITĂM CĂ MARILE ȘCOLI ȘTIINȚIFICE

ROMÂNEȘTI S-AU CREAT ÎN UNIVERSITATE!

de acad. Ștefan MILCU

Un capitol plin de învățăminte, de încredere în capacitățile creatoare ale poporului nostru îl constituie trecutul științei în țara noastră — al tradiției în înțelesul ei larg ce depășește conținutul semantic al termenului.

Vitegia istoriei, indiferența claselor dominante nu au putut stăvili talentele și capacitățile poporului nostru — bogat afirmate pe planul științei. Infrunzind condițiile grele, creatori de știință au fondat strălucite școli — școlile românești de matematică, de fizică, chimie, geologie, medicină, istorie, sociologie — întemeind prestigiul științei noastre și aducând o importantă contribuție la patrimoniul științei mondiale. Tradiția lor merită urmată în tot ce are pozitiv. În recenta sa expunere în fața Marii Adunări Naționale, tovarășul Nicolae CEAUȘESCU a subliniat că „în decursul timpului, din rîndul poporului nostru, s-au ridicat personalități remarcabile care și-au închinat întreaga viață, talentul, energia, puterea de creație științifică românească, propagării țării, eliberării sociale și naționale a poporului, îmbunătățirii condițiilor sale de viață”.

Universitățile din București și Iași (înființate în cea de-a doua jumătate a secolului trecut) au exercitat o puternică influență asupra formării de cadre și a gândirii științifice. Fără excepție, personalitățile reprezentative ale științei românești au fost în același timp străluciți profesori și organizatori de institutii de învățăminte: Spiru Haret, D. Pompeiu, Gh. Țițeica ș.a. în științele matematice; D. Hurmuzescu, Em. Bacalogiu în fizică; C. Istrati și Petre Poni în chimie; Gr. Ștefănescu, G. Cobălcescu, L. Mirzac, Sava Athanasiu în geologie; N. Kretulescu, Carol Davila, V. Babeș din medicina și alți numeroși savanți care au îmbinat în activitatea lor învățământul cu creația științifică.

Ne-am îngăduit această scurtă incursiune în trecut spre a evidenția că o tradiție caracteristică a tradiției noastre științifice este strînsă legătură cu învățământul superior. Aproape în toate cazurile, apariția nucleelor de cercetare științifică a avut loc în cadrul sau în strînsă legătură cu unitățile de învățăminte superior.

Totuși, condițiile istorice vitrege, înega dezvoltare a cunoștințelor și alte particularități au determinat în evoluția științei românești o înegalitate evidentă. Este astfel caracteristică dezvoltarea prioritară a is-

toriei, arheologiei și lingvisticii în vechea Academie Română; dezvoltarea rapidă și viguroasă a științelor medicale, datorită unor personalități de prestigiu și necesităților impuse de urgența asistenței sanitare. Biologia și patologia omului, microbiologia cunosc mari progrese datorită activității lui Victor Babeș, Ion Cantacuzino, Gh. Marinescu și C. I. Parhon, care au pus temeliile unor puternice institute de cercetări științifice ce le poartă astăzi numele. În biologie, un loc prominent îl ocupă E. Racoviță, fondatorul biosociologiei, și D. Voivon, cunoscut prin numeroasele sale lucrări de citologie. Opera lui Ion Ionescu de la Brad, adevărat precursor al metodei experimentale în agricultură, înțește prin orientarea larg de gândire și viziunea modelelor organizatorice în producția agricolă; este bine cunoscut numele lui P. S. Aurelian, autor al unor valoroase lucrări de tehnică și economie agricolă; B. Petriceicu-Hașdeu, A. D. Xenopol și N. Iorga au un loc nepieritor în pantheonul istoriei și lingvisticii naționale.

O tradiție relativ recentă și mai puțin consolidată au avut, comparativ, științele tehnice, defavorizate în trecut de slaba dezvoltare a industriei, de lipsa de învățăminte și sprijin din partea statului burghez. Cu toate acestea înegalitatea, nu este domeniul al științelor în care să nu figureze și contribuțiile aduse de învățătorii români. Citarea lor ar necesita paginile numeroase ale unei istorii a științelor românești, care n-ar mai trebui să întirzie multă vreme!

Analiza condițiilor în care s-au dezvoltat știința și învățământul în țara noastră relevă și rolul contactelor internaționale. Bună parte din profesorii și savanții noștri de seamă și-au lărgit orizontul și cunoștințele în centrele de cultură și știință ale Europei din secolele XIX și XX. Asimilarea creatoare a realizărilor, buna selecționare a celor trimiși la învățatură ne-au permis să recuperăm, într-un timp relativ scurt, întârzierea noastră în diferite ramuri.

Este evident că în tradiție poate fi cuprinsă de acum și perioada trecutului apropiat, deși, în aceste, în multe privințe, aceasta prezintă caracteristici mult deosebite. Mă refer îndeosebi la perioada următoare eliberării țării care a oferit și oferă științei o nouă substanță vie.

Există astăzi în țară 47 de institute de învățăminte superior, cu 178 de facultăți, grupate în 15 centre universitare — față de numai patru câte erau în trecut. Prin promovarea cadrelor didactice cele mai destoinice, prin perfecționarea procesului de învățăminte, prin adaptarea și actualizarea sistematică a programelor de învățăminte potrivit cu ritmul vieții moderne, prin îmbunătățirea acțiunilor de dotare a cadrelor și laboratoarelor, prin folosirea rațională a mijloacelor materiale, putem determina ca aceste centre să devină puternice citadele ale științei. Sub acest aspect, nu este lipsită de însemnătate întărirea colaborării între Academie, institutele ei și centrele universitare. Într-un asemenea climat, școlile noastre științifice se vor putea afirma cu și mai mult

prestigiu, vor putea apărea școli noi, capabile să aducă o nouă contribuție la înflorirea economiei naționale și la progresul general al țării.

Și pînă acum am avut satisfacția ca lucrările științifice prezentate sau publicate în străinătate de cadre didactice din învățământul nostru superior să fie primite cu mult interes, unele dintre ele chiar premiate. Viziind țara noastră, mulți oameni de știință din țări cu veche tradiție științifică au avut cuvinte de apreciere pentru activitatea științifică, desfășurată în universitățile și institutele noastre. Se poate susține astăzi, cu toată tăria, că dispunem de premise favorabile pentru a aborda și în școlile superioare domeniul noi ale creației științifice. Este rolul și îndatorirea omului de știință de a contribui, de la catedră și din laborator, la sporirea interesului studenților pentru ramurile

științei de mare actualitate, pentru ca eforturile lor, o dată ce vor părăsi băncile universității, să poată fi concentrate spre obiectivele de principală însemnătate ale economiei și culturii noastre, determinând, alături de sporirea potențialului cercetării științifice, creșterea potențialului nostru economic. Astfel, pentru înflorirea poporului nostru, pentru progresul construcției socialiste se vor putea valorifica cu mult mai multă eficiență resursele și rezervele de care dispune patria noastră.

În perioada actuală, cînd organizarea Consiliului Național al Cercetării Științifice este menită să dea un nou și puternic impuls activității științifice, se impune ca tradițiile universităților ca centre de cercetare, tradițiile îmbinării învățământului cu investigația științifică să fie continuate și amplu dezvoltate.

SE POT CREA CERCETĂTORI

ÎNTR-O ȘCOALĂ UNDE NU SE CERCETEAZĂ?

de acad. Caius IACOB

O caracteristică a epocii noastre este pătrunderea tot mai pronunțată a științei în domeniul producției. La perfecționarea proceselor tehnologice, alături de ingineri și tehnicieni participă tot mai frecvent oameni de știință și cercetători, metamecanici, mecanici, fizicieni, chimiști, biologi etc. Un cuvînt important are de spus mecanica, astăzi o știință puternic materializată. Capitolele mecanicii — ca hidro și aerodinamica, teoria elasticității și cea a plasticității, aeroelasticitatea — au deschis noi orizonturi în abordarea unor probleme ale construcțiilor civile și hidrotehnice de mașini, nave și aeronave.

Merita să fie relevat că în ansamblul învățământului nostru superior, facultățile de științe ale universităților au înregistrat de-a lungul timpului importante realizări în cercetarea științifică nu numai în domeniul matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, ci și în acela al mecanicii. Primele cercetări originale românești de hidrodinamică, de aerodinamică marilor viteze sub-

sonice, transonice sau supersonice, de hidrodinamică mediilor poroase, de teoria elasticității, a plasticității, de magnetoaerodinamică, de reologie au fost inițiate în cadrul Universității din București și ale școlii științifice. Este rolul și îndatorirea omului de știință de a contribui, de la catedră și din laborator, la sporirea interesului studenților pentru ramurile

competent critică, munca cu studenții se transformă în repetarea unor lecții însușite pasiv chiar de cel ce le preda. Trebuie să evităm ca studentul să devină doar un simplu înregistrator de noștii ei celor cuprinși în va repeta la exmense, și să stimulăm cu toate mijloacele gândirea lui proprie. Numai în acest fel facultățile își vor putea îndeplini menirea de a forma atît cadre capabile să preia tezaurul cunoștințelor științifice ale epocii și să-l transmită generațiilor următoare, îmbogățind cu propria lor contribuție, cit și să formeze cadre în stare să ducă înainte cercetarea științifică, să contribuie la progresul producției. Studenții sînt preocupați de activitatea de cercetare; ei știu foarte bine să deosebească pe adevăratul profesor om de știință de simplu repetitor al unor adevăruri uzate. Căci sînt adevăruri care se uzează repede în știință, cu atît mai repede cu cît ramura respectivă e mai strîns legată de cerințele vieții materiale a societății, mai solicitată de tehnică, mai

compent critică, munca cu studenții se transformă în repetarea unor lecții însușite pasiv chiar de cel ce le preda. Trebuie să evităm ca studentul să devină doar un simplu înregistrator de noștii ei celor cuprinși în va repeta la exmense, și să stimulăm cu toate mijloacele gândirea lui proprie. Numai în acest fel facultățile își vor putea îndeplini menirea de a forma atît cadre capabile să preia tezaurul cunoștințelor științifice ale epocii și să-l transmită generațiilor următoare, îmbogățind cu propria lor contribuție, cit și să formeze cadre în stare să ducă înainte cercetarea științifică, să contribuie la progresul producției. Studenții sînt preocupați de activitatea de cercetare; ei știu foarte bine să deosebească pe adevăratul profesor om de știință de simplu repetitor al unor adevăruri uzate. Căci sînt adevăruri care se uzează repede în știință, cu atît mai repede cu cît ramura respectivă e mai strîns legată de cerințele vieții materiale a societății, mai solicitată de tehnică, mai

compent critică, munca cu studenții se transformă în repetarea unor lecții însușite pasiv chiar de cel ce le preda. Trebuie să evităm ca studentul să devină doar un simplu înregistrator de noștii ei celor cuprinși în va repeta la exmense, și să stimulăm cu toate mijloacele gândirea lui proprie. Numai în acest fel facultățile își vor putea îndeplini menirea de a forma atît cadre capabile să preia tezaurul cunoștințelor științifice ale epocii și să-l transmită generațiilor următoare, îmbogățind cu propria lor contribuție, cit și să formeze cadre în stare să ducă înainte cercetarea științifică, să contribuie la progresul producției. Studenții sînt preocupați de activitatea de cercetare; ei știu foarte bine să deosebească pe adevăratul profesor om de știință de simplu repetitor al unor adevăruri uzate. Căci sînt adevăruri care se uzează repede în știință, cu atît mai repede cu cît ramura respectivă e mai strîns legată de cerințele vieții materiale a societății, mai solicitată de tehnică, mai

CUM SÎNT ÎNZESTRATE

LABORATOARELE?

de prof. univ. I. AGÂRBICEANU
membru corespondent al Academiei

În ansamblul rețelei de cercetare științifică din țara noastră activează astăzi 23.000 de cadre cu studii superioare. Mai mult de jumătate din acestea, 13.000, sînt cadre didactice din învățăminte superior — ceea ce arată de ce forță științifică puternică, de ce important contingent de cadre dispune astăzi universitatea. Este de remarcă că un șir de cadre universitare au reușit să continue flacăra cercetării în laboratoarele universitare sau să satisfacă obligațiile de cercetare prevăzute de legea învățămîntului superior, lucrînd și în institutele Academiei sau în institutele departamentale.

Pentru ca această forță să fie folosită din plin, așa cum cer partidul și guvernul, așa cum impun nevoile dezvoltării social-economice, sînt necesare, desigur, o preocupare sporită și o orientare hotărîtă în privința legării muncii didactice de cercetarea științifică, o reorganizare a activității de cercetare pe lîngă catedrele universitare, dar și asigurarea unor condiții materiale adecvate, respectiv dotarea și mai bună a laboratoarelor universitare cu cele mai moderne utilaje și aparate.

Procesul formării cercetătorilor începe de pe băncile învățămîntului superior și nu este posibil ca alături de laboratoarele studenților să nu existe și laboratorul de cercetare al profesorului și al asistenților. Laboratorul trebuie să fie un centru de atracție pentru studenți, să trezească pasiune pentru cercetare. Doresc să remarc că unii dintre studenții noștri, aflați încă pe băncile Institutului politehnic, sînt coautori ai unor studii de cercetare științifică.

După părerea mea, un laborator modern utilizat, unde profesorii și asistenții desfășoară o intensă activitate de cercetare, constituie un exemplu și un factor care atrage, inițiază și formează pe viitor om de știință.

Dacă institutele Academiei și mai ales institutele departamentale de cercetare s-au bucurat periodic de anumite dotări, laboratoarele din învățămîntul superior au fost într-o serioasă măsură neglijate — așa cum s-a arătat, pe bună dreptate, în analiza făcută de conducerea partidului cu prilejul creării Consiliului Național al Cercetării Științifice. Nu de puține ori munca universitarilor s-a lovit de o supărătoare lipsă de aparatură modernă — atît pentru cercetare, cît și pentru lucrările cu studenții. În timp ce cursurile s-au modernizat, laboratoarele noastre au rămas mult în urmă. În 1962, cînd Ministerul Învățămîntului a preconizat ridicarea pe o treaptă superioară a cursului de fizi-

că, predat în politehnic, laboratoarele au fost însă uitate și au rămas tot cu vechia — mai bine zis învechita — lor zestre. Cadrele didactice din Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” au putut răspunde cerințelor programei recurgînd la diferite soluții — de pildă, apelînd la ajutorul Institutului de fizică atomică, de unde s-au obținut materiale, piese și aparate care au permis înțelegerea unor laboratoare de fizică atomică și nucleară. Tot la catedra de fizică de la Politehnică a trebuit să se depeună eforturi ca să se poată asigura instalajii de cercetare în domeniul fizicii sraturilor subțiri la nivelul cercetărilor moderne. O soartă similară au avut și alte laboratoare de fizică din țară, cu excepția laboratorului catedrei de fizică solidului, de la Universitatea din Cluj, care s-a utilizat modern, în

ultimii ani, cu fonduri și resurse furnizate însă în mare parte de industrie. Iată de ce privim cu satisfacție reînnoirea spre „Alma Mater” ca centru al științei și cercetării. Prezentul plan cincinal prevede alocarea a peste 7 miliarde de lei pentru cercetări științifice, dintre care 1,5 miliarde de lei vor fi destinate construirii de noi institute și laboratoare. Se vor crea deci condiții cît mai prielnice și pentru cercetarea din învățămîntul superior. Ar fi bine dacă organele Ministerului Învățămîntului se ocupă de investiții, de dotarea universităților, ar căuta să răspundă unii vechi deziderat al cadrelor didactice care efectuează cercetări: inițierea unei centrale a laboratoarelor, care să poase un stoc suficient de piese, materiale și aparate de măsură curente în cercetarea modernă. Totodată se impune ca

mijloacele de documentare și laboratoarele didactice și de cercetare să fie folosite cu maxim randament. E nevoie ca baza materială existentă să fie mai bine utilizată, iar mașinile și utilajele să nu fie achiziționate numai pentru a se cheltui fondurile planificate. E posibilă apol-fostrea în comun a unor instalații mai scumpe sau unice, aflate chiar în afara universităților noastre, în institute departamentale, în marile uzine etc.

La rîndul lor, cadrele universitare pot să dea o mîna de ajutor la utilizarea laboratoarelor — pe calea contractelor cu unitățile industriale.

Sînt convins că prin ameliorarea condițiilor tehnico-materiale de cercetare în învățămîntul superior, prin elanul și pasiunea cadrelor, se va ajunge la un puternic avînt în desfășurarea activității științifice universitare.

SĂ SE REGLEMENTEZE

ȘI SĂ SE EXTINDĂ

RELAȚIILE CONTRACTUALE

DINTRE UNIVERSITATE

ȘI FABRICĂ

de prof. ing. Gh. CARTIANU
membru corespondent al Academiei

Programul amplu trasat de conducerea partidului și statului cu privire la dezvoltarea științei subliniază pe bună dreptate cît de importantă și necesară este activitatea de cercetare în universități. Impune totodată ca activitatea de cercetare, inclusiv cea din universități, să fie legată de producție, de problemele

dezvoltării economiei naționale. O colaborare eficientă între universități și marile unități productive nu poate decît să ducă la avantaje reciproce. Universitățile și institutele politehnice pot contribui direct la ameliorarea, asimilarea și crearea unor procese tehnologice, pot oferi soluții de înaltă calitate științifică problemelor curente didactice de practica producției. La rîndul ei, producția poate stimula considerabil dezvoltarea cercetării în cadrul catedrelor universitare, propunînd spre soluționare teme inedite, subiecte de cercetare care sînt deschise orizonturi noi colectivelor științifice — cu avantajul suplimentar că temele solicitate de unitățile productive inițiază și contribuie la familiarizarea viitorilor absolvenți universitari cu problemele specifice ale întreprinderilor.

Relațiile dintre universitate și producție comportă numeroase aspecte complexe; în cele ce urmează aș dori să prezint doar o latură a acestor relații, și anume aceea a contractelor dintre universități și unități productive. Practica contractelor nu este o nouă. Pe plan internațional ea și-a dovedit din plin eficiența. Mari firme producătoare din S.U.A., Anglia, Franța întreg în mod uzual asemenea relații contractuale. Corporații ca, de pildă, „General Motors”, „General Electric”, „General Dynamics”, precum și fundațiile Rockefeller și Ford alcătuiesc anual laboratoarelor sau universităților sume apreciabile pentru soluționarea unor probleme de care se lovește sau pentru efectuarea unor studii în ramurile de specializare ce le interesează.

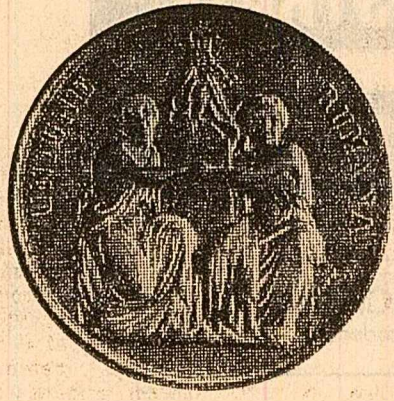
Sporadic, astfel de contracte s-au încheiat și la noi. Dar acum ar fi util să se pună problema extinderii contractelor universitate-producție, ca normă și metodă obișnuită pentru unitățile industriale și pentru colectivele științifice din universități. Contractul s-ar impune astfel ca un important instrument stimulant pentru cercetare, asigurîndu-i finalizarea, valorifica-

rea reală. În acest fel, ar fi evitate și unele situații dezavantajoase din trecut, în care părțile, nelegate prin nici un fel de obligații, nu urmăreau deopotrivă de interesate realizarea în producție a rezultatelor cercetării.

De pildă, colectivul catedrei de telecomunicații de la Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” — în care activează — a făcut o convenție cu mina Filipeni de Pădure pentru realizarea unui dispozitiv la o stație centrală de legătură cu locomotivele din galerii. Cercetarea s-a soldat cu rezultate utile, prototipul a dat bune rezultate, dar... e rămas tot în stadiul de prototip, deși utilizarea lui pe o scară mai largă ar fi adus importante avantaje. Altfel, au fost cazuri cînd o unitate producătoare, după ce a solicitat unei unități științifice să efectueze o lucrare, a preferat ca, pe neașteptate, să soluționeze problema prin importarea unei licențe din străinătate. Cred că asemenea aspecte ar fi fost evitate dacă ar fi existat relații contractuale practice.

Au fost însă și întreprinderi care au manifestat o atitudine activă față de cercetările de la catedre, aplicînd cu operativitate și succes în producție realizări ale științei românești care au permis modernizări ale proceselor tehnologice. Institutul de foraj-extracție de la Cîmpina, de pildă, a aplicat cu buna rezultate instalația de modelare a pompajului de adînc, la care colectivul catedrei noastre a lucrat în colaborare cu un grup condus de prof. univ. Edmond Nicolau.

Cred, de asemenea, că prin contracte universitate-producție s-ar putea îmbunătăți și unele probleme ale dotării tehnico-materiale a catedrelor, căci întreprinderile și ministerele, adică beneficiarii, ar participa mult mai interesat la înzestrarea laboratoarelor de cercetări din universități cu aparatură modernă, știind că sporind potențialul acestora își sporesc propriul lor potențial.

CRONICA UNIRII

Nicolae Bălcescu

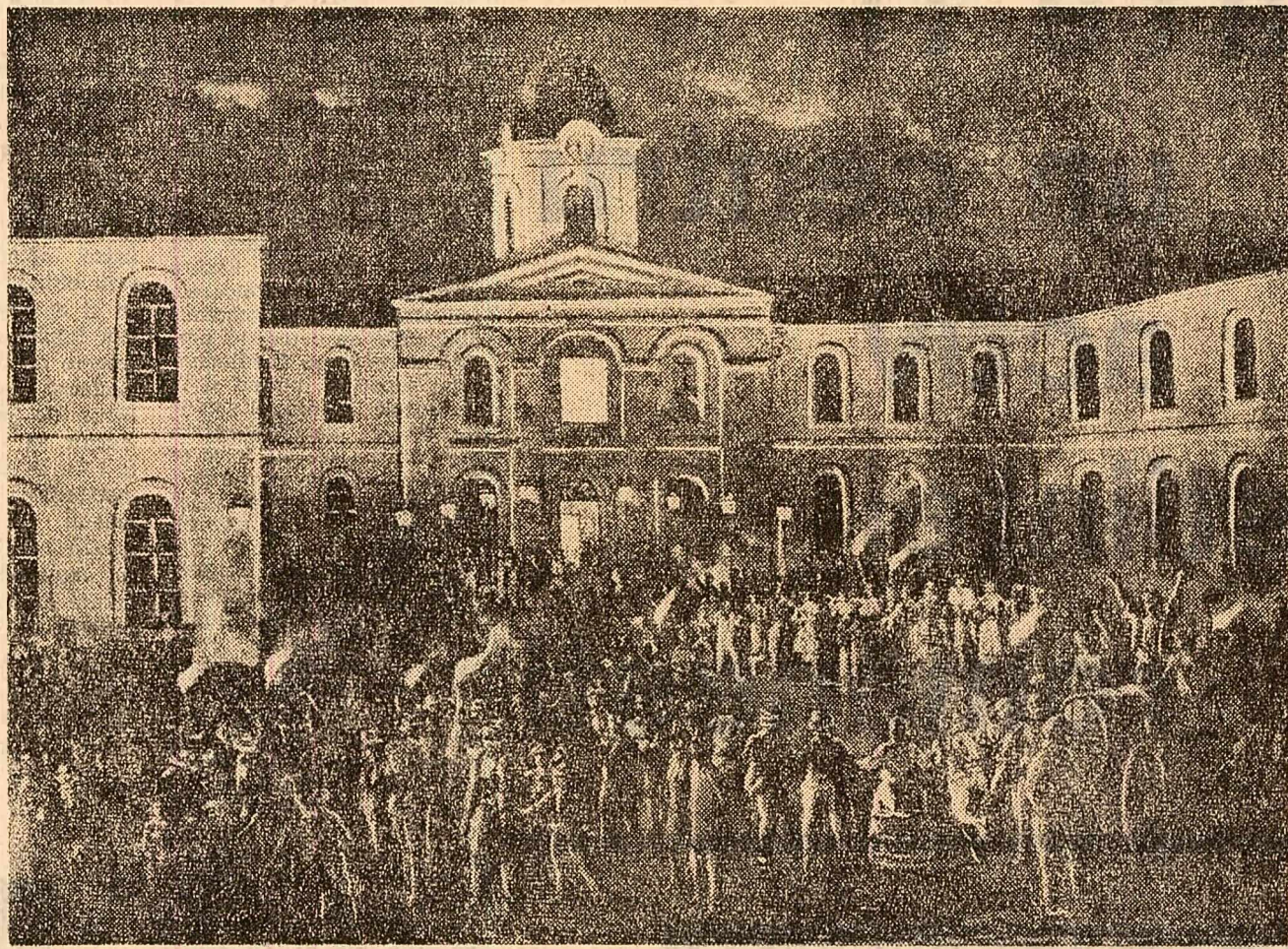
Unitatea națională fu visarea iubită a vovezilor noștri cei viteji, a tuturor bărbajilor noștri cei mari, care întrupară în sine individualitatea și cugetarea poporului, spre a o manifesta lumii. Pentru dinsa ei trăire, muncă, suferință și murire. Pentru dinsa Mircea cel Bătrîn și Ștefan cel Mare se luptară toată viața lor îndelungată și traseră asupra-le nevădirea îngrozitoare a Turcilor, pentru dinsa Mihail cel Viteaz cada ucis în câmpul Turda, pentru dinsa Șerban Cantacuzino bea otravă, pentru dinsa Horia moarte cumplită pe roată suferi. Desele războaie între Moldova și Tara Românească n-avură altă pricină: luptându-se pentru suprafație, aceste țări se luptau pentru unitate. Dar din nenorocire domnii și boierii țării, inspirați de simțimentul egoist și individual, nu își ziseră: „Sintem cu toți Români, sintem frați, hai să ne unim țările împreună”, ci ziseră: „Sintem Moldoveni sau Munteni, să ne supunem nouă țara Muntenască sau țara Moldovei”. De aci iscară susceptibilități și împerecheri fatale, care împiedicară unirea de obște dorită. Aceea ce vovezii noștri cei mari cu vitejia lor n-au putut, poporul armat și întărit de un principiu o va putea.

(Din „Mersul revoluției în istoria românilor”, 1859)

Acel veac nu arătase încă în Europa o asemenea armie nici un asemenea general. În toate părțile se zicea că Mihail a coperit Ardealul în unsprezece zile și Moldova în numai opt. Toți dușmanii săi se îngroziră. Ei se incredinară că singuri nu pot face nimic împotriva-i, ci numai coalizându-se toți împreună.

Mihail ajunsese acum în culmea slăvei și a mărimii ce el visase. Cinci ani abia trecuse de cind el trăsese sabia spre a apăra țara sa de tirania turcească și după mulțime de eroice triumfuri, respinse popoul turcesc departe de dînsul și de întreaga Europă creștină. Nu numai atât El voi a-și crea o patrie mare pe cît ține pământul românesc și norocul apăsându-l, în câteva luni Ardealul, Moldova și o parte din Banat sint unite cu Tara Românească.

(Din „Istoria românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, cartea a IV-a, „Unitatea națională”)

THEODOR AMAN „Hora Unirii la Craiova”

Mihail Kogălniceanu

Acest jurnal este „Steaua Dunării Române”; prin urmare, politica sa nu poate să fie decît politica seculară a românilor, politica națională care — spre onoarea publicațiilor noastre — se urmează și se sprijină de întreaga presă românească, cu mai mult sau mai puțin talent, însă fără excepție, și cu aceeași neobosită rîvnă și călduros patriotism, politică care se rezumă în aceste cuvinte: autonomia Principatelor, unirea Principatelor. [...]

Un popor omogen de cinci milioane — înțelegem numai populația Țării Românești — ce secolul întregi și prin altele catastrofe și-a păstrat existența și istoria, poporul român poate și trebuie ea odată să trăiască cu însuși viața sa națională. [...]

Unitatea Principatelor a fost visul de aur, felul isprăvilor a marilor bărbajii ai României, a lui Iancu Huniada ca și a lui Ștefan cel Mare, ca și a lui Mihail Viteazul, a lui Vasile vodă, ca și a lui Matei Basarab. [...]

Unirea Principatelor este dar dorința vie și logică a marilor jorități a românilor. „Steaua Dunării” este jurnalul Unirii. Prin aceasta ea nu urmează unei utopii; ea apără numai interesul vital al patriei. Unirea Principatelor este singurul mod în stare de a consolida naționalitatea românilor de a le da demnitate, putere și mijloace pentru a împlini misiile lor pe pământul ce de către Cel de Sus li s-a dat spre moștenire.

(„Steaua Dunării”, Iesi, 1 octombrie 1855)

Luind în privire că dorința cea mai mare, cea mai generală, cea hrănită de toate generațiile trecute, cea care este sufletul generației actuale, cea care, împlinită, va face fericirea generațiilor viitoare, cea care, împlinită, va face fericirea generațiilor viitoare, este Unirea Principatelor într-un singur stat, o unire care este firească, legiuită și neapărată, pentru că în Moldova și în Valahia sintem același popor, omogen, identic ca nici un altul, pentru că avem același început, același nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași civilizație, aceeași instituții, aceeași legi și obiceiuri, aceeași temeri, și aceeași speranțe, aceeași frebuințe de îndesulată, aceeași hotare de păzită, aceeași dureri în trecut, același viitoriu de asigurat și în sfîrșit aceeași misiie de împlinit;

Luind în privire că această unire o dorim nu pentru ca să lavim drepturile și să amerintăm pacea altora, ci numai pentru ca să asigurăm drepturile și pacea noastră, și că, dimpotrivă, această unire — la care au contribuit toate generațiile trecute, lucrînd de a ne da aceeași instituții și legi — împlinind o vie dorință o nației noastre și făcîndu-se pentru noi un izvor de bună rînduială, de economie, de legalitate, de dignitate și de regenerare generală...

(Din discursul rostit în 7 octombrie 1857)

Nicolae Grigorescu

Intr-o dimineață ne vine vestea că s-a ales Cuza domnitor în amîndouă capitalele. Am lăsat tot, am pus seaua pe cal, și fugem la țîrg. Atunci am văzut eu ce va să zică bucuria unui popor. Cîntece, jocuri, chioate în toate părțile își ieșeau oamenii în drum cu oala plină cu vin; care cum se întîlneau luau vorba de Cuza, de Unire, se îmbrățișau și încingeau horă în mijlocul drumului. Și era un ger de crăpau pietrele. Dar unde mai sta cineva în casă? Am văzut bătrîni cari plîngeau de bucurie. Vro săptămînă n-am mai putut lucra. Trîmteam la țîrg de două ori pe zi după vești. Plăteam cite trei și cite patru stîni pe-o gazetă, și ne restringeam toți s-ascultăm noutăți „novitale” cum se zicea pe-atunci. Nici nu era chip să ne mai gîndim la altceva. Mi-aduc aminte că stam seara pînă tîrziu și făceam desenuri alegorice despre Unirea Principatelor...

(Din volumul lui A. Vlașu: „Pictorul N. I. Grigorescu”)

Vasile Alecsandri

JURĂMÎNT

Sub acest mureș castan
Noi jurăm toți în
frăție,
Că de azi să nu mai fie
Nici valah, nici
moldovan;
Ci să fim numai
români
Intr-un gînd, într-o
unire,
Și să ne dăm mîni cu
mîni
Pentru a țării fericire.

(Această poezie a fost scrisă la 25 mai 1856, cu prilejul unei întruniri unioniste).

Mihail Sadoveanu

UNIREA DE LA 1859

Cei care vorbesc de împrejurările de la 5 și 24 ianuarie 1859 au obicei să arate că alegerea lui Cuza a fost neașteptată și a produs oarecare nedumerire. Într-adevăr, preferența la tron erau alții: un fost domnitor sau boier din propendadă, pe cînd Alexandru Cuza, colonel și fost adjutant princiar, fost pîrcălab de Galați, nu era decît un reprezentant al boierilor de al doilea rang — al burgheziei și intelectualității, cum am putea spune acum. Numele lui Cuza, n-a ieșit însă, în alegerea de lași, printr-o înfrîngere ori un capriciu. Acest nume avea un prestigiu și, mai ales, o semnificație. [...]

Mai întîi de toate însăși această alegere a unui reprezentant al boierilor moldoveni înfrîngerea o primă unire — adică un acord al celor care căutau o soluție, pentru a împiedica dihonțiile și intrigile. Costache Negri și Vasile Alecsandri, ei însăși propuși pentru alegerea de domn, depun bucuroși ființele lor și meritele lor eminențe pe altarul marelui ideal al vremii. Toți prietelii Unirii, într-o consfățuire solemnă și amicală în același timp, în casa societății de medici și naturaliști din Iași, acceptă numele

noului candidat ca pe o generoasă lozincă.

Numele lui Alexandru Cuza era legat de apriga luptă a unioniștilor din 1857 printr-un act de mîndrie și nobleț. El fusese semnalul protestelor vehemente ale unioniștilor și patrioților moldoveni contra alegerii salbatică prin silnicie ale cîrmuirii lui Văgăreanu.

Cum se știe, în generoasa Moldovă, ideea unirii Principatelor cuprîndea în ea noțiunea de sacrificiu — de sacrificiu conștient. Deci bălăia Unirii s-a dat aici, într-o societate care-și avea făcută progresele prin încrederea ei luminală.

În Moldova acelei epoci se tipărise Cronica lui Sîncei cu cheltuiala domnului; apăruseră Poeziile populare ale lui Vasile Alecsandri, România literară și Steaua Dunării, Letopisețile în ediția Kogălniceanu, Cîntecul și plîngerile lui Dumitru Bolintineanu. În atmosfera intelectuală de aici putuse trăi un Ion Ghica. Aici era patria cronicarilor și istoricilor vechi, care cei dintîi vorbiseră, pentru noi și pentru străini, despre unitatea neamului românesc. [...]

Strădania fără folos sunător e în-

prăstiată de boierimea mică, cea care ocupa slujbele țării, de profesori, institutori, preoți. Insuflețirea sfîntă pătrunde și în rîndurile poporului de jos.

Nu mai cu elemente iluminate se putea duce luptă împotriva unui guvern reacționar, aservit intereselor turcești și austriece. Într-un timp cînd opera aprig cenzura presei și a scriitorilor, se găseau umili conducători de diligențe care duceau în sacii oficiali corespondența plăcută cîrmuirii, iar în sin ascundeau adrese și proclamații ale unioniștilor.

Cînd Vasile Alecsandri compune Păcală și Tindăls, Moldova în 1857, Hora Unirii apar oameni devotați care să le imprime și să le răspîndească în mii și mii de exemplare. Profesorul litograf Parteni Antoni își stabilește o sucursală secretă a litografiei sale în via lui Kogălniceanu de la Copou (unde locuiesc eu astăzi), și elevii de la Academia Mihăileană slujesc drept curieri. (Și țalăi meu a fost unul dintre aceștia). [...]

Cuza înfrîngea un simbol atît al aspirațiilor de unire cît și al unor fierbinți doruri de cinste și dreptate, după care poporul nostru a finit înfodea-

na. [...]

La sărbătorile iernii, fărâni bătrîni își aduc aminte nu numai de oca cea dreaptă a lui Cuza, dar și de obiceiul lui des de a umbla prin țară, spre a cunoaște suferințele celor umiliți și a pedepsi pe asupritori și pe slujbașii răi. Așa se povesteste, despre înfricoșata apariție care s-a arătat stăruelului grec de la mănăstirea Neamtu. Vodă și-a lepădat străiele sărace, a strălucit întru toată mărirea și a rostit potrivite vorbe de osîndă. Ascultătorii stăruelilor de sară află cu plăcere și despre sancțiunea aplicată unor vornici licăloși, în anumite sale, unde același vovod, cu înfrîngere de neașteptat, poposea călîra emurgul serii, cînd vin oamenii de la muncă și găsesc la poartă născăzurile. Stăruel hrăpăreț, boierii asupritori, slujbași abuzivi: poporul a pus asupra lor bratul de dreptate a lui Cuza vodă.

Căci plugarul care venea din trecut aplăcat asupra plugului și asupra brazdei, ca un rob negru și tăcut, cunoștea înfrîngerea, sub domnul Unirii, un început de dreptate la care visaseră nedeslușit și șiruri de generații. [...]

(„Adevărul literar și artistic”, 25 martie, 1934)

Dimitrie Bolintineanu

LA UNIRE

„Așadar nici Unirea, a României soartă
Nu poate să o schimbe aicea pe pămînt?
În cărțile urсите a este scrisă, moartă,
Ca cele alte neamuri ce astăzi nu mai sint?”
Așa răsună tristă cîntarea desperării.
A celor ce văd umbra plîpîndei lor ființi
Mai mare decît umbra nemărginită-a țării
Și a viitorimii! bărbajii cu mici credinți!
Nu! nu! Unire dragă! tu nu faci ce zic ei!
Un rîu, ieșind din sinul sorgintii ce îl vursă,
E mic, dar cît se scură, cît trece printre văi,
Se umflă, se lățește, și mare se revarsă.
Așa și tu vei crește cu timpul, o, unire!
Pieritor și tiranii și robii demni de ei,
Ursita îți păstrează în viitor mărire,
Și viață și putere să dai la frații mei.
Atunci aceste patimi ce nu cunosc cuvînt,
Ce nu cunosc nimica a fi mai sus de ele,
Unire! se vor stinge ca niște nori la vînt
Ce-ncongiură de umbră lumina unei stele.
Al lebedei pui este, cînd a venit la viață,
Urît; nimic nu spune că va veni o zi
În care o să fie o pasăre măreață.
Așa, Unire, simtă, tu ești urșită-a fi.

(Din volumul „Poezii”, 1865)

Grigore Alexandrescu

UNIREA PRINCIPATELOR

Dedicată viitorilor deputați ai României

...Cînd citim în vechea carte a istoriei străbune
Virtuți mari, ilustre fapte ale nației române,
Care inimă stă rece? care suflet nemișcat?
Cine n-are dor să vadă țara sa în fericire,
Cu legi bune, cu legi drepte, în țările și-n unire,
Cultivînd artele păcii pe al său pămînt bogat?

În tăcutele morminte, Bogdan, Mircea se-nălînră,
Și-ntr-o lungă îmbrățișare pe români îi înfrățiră;
Împrejur-le stau dese umbre de mureți eroi...
Ele astăzi zbor în aer, inimile-nflăcăvează...

Deputați! asupra voastră ei privirea-și așteaptă;
Fala sau rușinea țării se așteaptă de la voi.

Fiii voștri vor ascunde a lor frunte în țărîntă,
Dacă voi acum veți pierde marea cauză română,
Prin meschine interese ce-n mici inimi locuiesc:
Timpul trece, omul pierde, dar a patriei iubire
E averea cea mai rară, cea mai scumpă moștenire,
Ce de la părinți de merit nobili fii o priimesc.

(„Concordia”, 30 martie 1857)

C. Negri

Trăiască Moldova! Trăiască Valahia! dar învrednicească-ne Dumnezeu să putem striga într-o zi: Trăiască România unită! Alături, fraților, soarele luminei va pătrunde și va îmbrășia adîncul întuneric în care zacem; atunci numai vom fi ceea ce trebuie să fim, adică fiii unei singure și puternice nații! [...]

...Ce ne lipsește ca să ajungem un neam mare? Unirea. Numai Unirea!... Să trăiască Unirea românilor!

Urarea și închinarea mea este ca această strălucită zi, în care ne-am aduna ca să serbăm falnică umbră a lui Ștefan, patronul faptelor mărețe, această zi să fie și pornirea unei strîns înțelese legături între noi de a lucra, cu toții, la ridicarea din țărîntă a României, și de a ne trezi în sfîrșit la glasul eroicului său trecut, strigînd cu toții: Trăiască unita Românie!

(27 decembrie 1848)

N. Gane

Eram un băietan abia țesit din școli și cu musteața nu tocmai bine răsărită, cînd fui numit membru la Tribunalul de Suceava, în timpul scurtei cămăcării a lui Theodor Bals. Se știe că după moartea lui Bals, Poarta a numit calmacam în Moldova pe principele Neculai Conachi Văgăreanu.

În Fălcoieni, orașul meu natal, era pe vremea aceea o generație întreagă de tineri excepțional de numeroasă, compusă cite din doi și trei frați [...]

Toti eram gata să facem orice jertfe cu averea și per-

soana noastră pentru realizarea acestui ideal care al se înfăptuia cu un soare luminos pe cerul patriei noastre.

O! Doamne! Ce sus erau atunci inimile tuturor! Gu ce foc, cu ce curaj, cu ce abnegațiune lucra fiecare pentru marelui scop de regenerare a neamului românesc.

Era o suflare puternică de reînviere care trecea peste țară și căreia nici un obstacol din lume n-ar fi putut să-i puie stăvilii.

Și totuși, biruința nu era de loc sigură, căci aveam dușmani strașnici alți în afară cît și înăuntru, care ne stăteau în cale. [...]

Iar înăuntru aveam în contra noastră bătrîna clasă privilegiată, clasă refractară la

orice progres, neaccessibilă la orice idee nobilă și patriotică. Ei ne omeșu pe noi pantoloniari, bonjuristi și cătău să ce convingă cu argumente ca de-al de aceste:

— Stiti voi ce vă așteaptă dacă nebuniile voastre se vor împlini? O să se desființeze rangurile de boierii, o să vă teie la oaste, o să plătiți bir!

Noțiunea egalității cetățenești nu intra deloc în mintea lor; iar țara era oredestinată, după dînsii, să fie în veci supusă turcilor...

Asemenea oameni, cu asemenea idei nu se puteau opune piedici serioase dacă n-ar fi fost sprijiniți din afară.

(Din volumul „Pagini răslețe”, 1901)

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor

În zilele de 13 și 14 ianuarie 1966 a avut loc Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Socialistă România.

Au luat parte membrii și membrii supleanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, ai Comisiei Centrale de Cenzori, reprezentanții ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Național al Femelor, ai unor ministere și instituții centrale, activiști cu munci de răspundere din aparatul C.C.S., președinții consiliilor regionale și ai unor consilii locale ale sindicatelor, reprezentanți ai presei.

La lucrările plenarei a participat tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, secretar al C.C. al P.C.R.

Pe baza raportului prezentat de tovarășul Constantin Drăgan, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, plenara a examinat activitatea desfășurată de sindicate, contribuția lor în mobilizarea oamenilor muncii la îndeplinirea planului de stat, a angajamentelor luate în întrecerea socialistă pe anul 1965 și a stabilit — în lumina hotărârilor Plenarei C.C. al P.C.R. din decembrie 1965 — sarcinile ce revin sindicatelor privind îndeplinirea obiectivelor planului de stat pe anul 1966. În lumina Directivei C.C. al P.C.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste — care vor sta la baza activității sindicatelor în mai buna organizare a întrecerii socialiste — au fost stabilite măsurile necesare pentru aplicarea acestor criterii la condițiile concrete ale

Printr-o hotărâre a Consiliului de Miniștri S-au stabilit noi măsuri privind activitatea sportivă a studenților

Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România a stabilit printr-o hotărâre unele măsuri privind activitatea sportivă din instituțiile de învățământ superior. În hotărâre se arată că studenții care participă la activitatea sportivă de masă și de performanță în echipele instituțiilor de învățământ superior beneficiază, pe lângă drepturile de care se bucură toți studenții de echipament sportiv, premii în obiecte, atunci când obțin primele locuri la campionatele universitare. Sportivii din echipele studențești de fotbal, care activează în campionatul divizionar categoriile A și B, vor primi și indemnizatii speciale.

Cheltuielile privind organizarea și desfășurarea activității sportive de masă și de performanță în rândurile studenților, pregătirea și participarea lor la Universiadă, precum și drepturile materiale cuprinse în această hotărâre se suportă din bugetul de stat.

Hotărârea prevede instituirea a 300 de indemnizatii pentru activitatea sportivă, în valoare de 200 și 300 lei lunar, pentru studenți și elevii din învățământul de cultură generală și profesional și tehnic. Acestea se acordă celor care obțin rezultate deosebite în activitatea sportivă de performanță, dacă la învățătura studenților îndeplinesc condițiile prevăzute pentru acordarea burselor, iar elevii au cel puțin media generală 7. Indemnizatiile se dau în numerar, indife-

INFORMAȚII

La 14 ianuarie a sosit în Capitală Jorge de Oliveira Maia, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Statelor Unite ale Braziliei în Republica Socialistă România.

La sosire, la aeroportul Băneasa, ministrul Jorge de Oliveira Maia a fost întâmpinat de Gheorghe Luca, directorul adjunct al Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe.

O delegație de specialiști în domeniul planificării, condusă de ing. Petrache Buzolanu, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, a părăsit Capitala plecând spre Franța. Delegația va face vizite la Comisariatul General al Planului din Franța și la alte instituții economice centrale, cu care ocazie va avea un schimb de păreri în probleme de specialitate.

DE PESTE HOTARE

COMUNICAT COMUN SOVIETO-VIETNAMEZ

MOSCOVA 14 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că cu prilejul vizitei făcute de delegația sovietică, condusă de A. N. Selepin, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., în R. D. Vietnam a fost semnat și dat publicității un comunicat comun.

PEKIN 14 (Agerpres). — La 14 ianuarie, delegația Uniunii Sovietice condusă de A. N. Selepin,

membru al prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., a părăsit Pekinul, unde a făcut o escală în drum spre patrie după vizita în R. D. Vietnam. Pe aeroportul din Pekin, delegația a fost condusă de Li Siennan, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, vice-premier al Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Van Bin-nan, membru al C.C. al P.C. Chinez, ministru adjunct al afacerilor externe, și de alte persoane oficiale.

Vizita delegației de partid și guvernamentale sovietice în R. P. Mongolă

DARHAN 14 (Agerpres). — Cu prilejul vizitei delegației de partid și guvernamentale sovietice în orașul Darhan, unde se construiește un important complex industrial și energetic al R. P. Mongole, a avut loc un miting al prieteniei. Au luat cuvântul J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, L. I. Breșnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., reprezentanți ai oamenilor muncii din oras. În aceeași zi, delegația sovietică, însoțită de conducătorii de partid și de stat mongoli, a făcut o vizită la Uniunea agricolă a arărilor „Prietenia mongolo-sovietică”.

Q cuvintare a lui Todor Jivkov

SOFIA 14. — Corespondentul Agerpres, C. Lințe, transmite: Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului de Miniștri, a luat cuvântul la sesiunea anuală a Sfatului popular al orașului Sofia. După ce a relevat condițiile ce s-au creat pentru dezvoltarea multilaterală a Sofiei, pentru construcții industriale și de locuințe, el a vorbit despre noul sistem de planificare și conducere a economiei naționale și măsurile adoptate de partid și guvern pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

VARȘOVIA Sosirea unei delegații guvernamentale ungare

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — La Varșovia a sosit o delegație guvernamentală a R. P. Ungare condusă de Apro Antal, vicepreședinte al guvernului revoluționar muncitoresc-țăranesc ungur, pentru a participa la cea de-a 6-a sesiune a Comisiei permanente polono-ungare de colaborare economică. În timpul sesiunii va fi analizată colaborarea economică dintre cele două țări și va fi elaborat programul de colaborare industrială și tehnico-stiințifică.

Convorbiri iugoslavo-belgiene

BRUXELLES 14 (Agerpres). — La Bruxelles s-au încheiat convorbirile iugoslavo-belgiene în cursul cărora au fost examinate posibilitățile largirii schimburilor comerciale dintre cele două țări. Părțile s-au pronunțat, de asemenea, pentru încheierea unui acord cu privire la desființarea vizelor între cele două țări și pentru formarea unei comisii mixte iugoslavo-belgiene de colaborare tehnică și industrială.

IN CINSTEA CELEI DE-A 45-A ANIVERSĂRI A PARTIDULUI, Casa regională de creație lasă pregătite o colecție literară din proza și versurile membrilor cenacurilor literare din regiune, care vor apărea alături de creațiile scriitorilor ieșeni. În colaborare cu filiala Iași a Uniunii compozitorilor, se va edita o colecție de cîntece de masă consacrate partidului.

● Furnaliștii reșițeni au elaborat până acum 1 000 tone de fontă peste prevederile planului. Acest spor se datoraste în mare măsură îmbunătățirii regimului termic al furnalelor și reducerii consumului de cocs.

● Ieri, ansamblul „Briuleful” din Constanța a prezentat la Politehnica, raionul Nagru Vodă, noul spectacol intitulat „Hal la briu”. Acesta este al 29-lea spectacol prezentat în actuala stațiune, la care au participat peste 11 000 de spectatori.

● Direcția generală a misiunii din Ministerul Căilor Ferate anunță că, începînd de la 17 ianuarie, trenul de persoane cu aburi 61/62 de pe direcția București — Ploiești — Buzău — Mărășești — Tecuci nord — Birlad — Iași se transformă în tren automotor, respectîndu-se aceleași ore de plecare și sosire.

● La combinatul avicol Oradea s-au scos din incubator primele 4 serii de pui de o zi. Pînă ieri, combinatul a livrat unor unități agricole socialiste din regiunile Crișana, Maramureș și Hunedoara 42 000 pui de o zi.

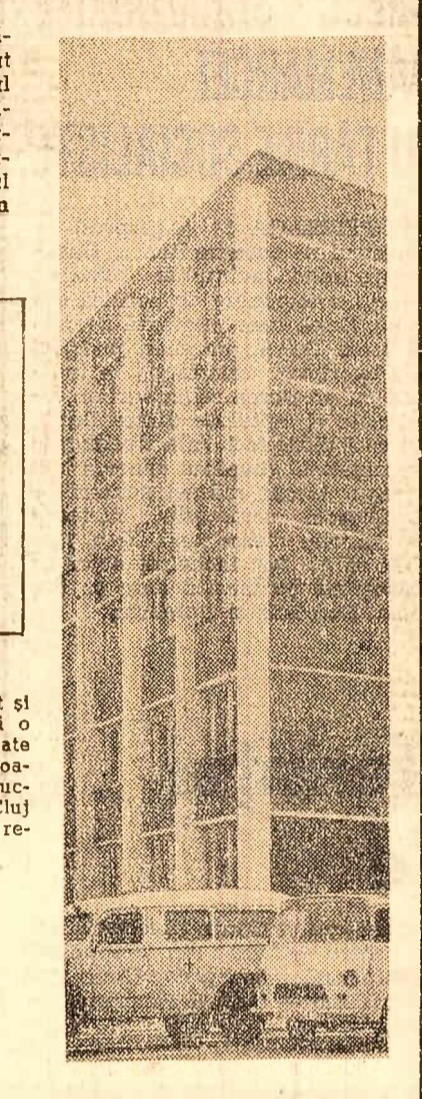
● La fabrica „Mondială” din Satu Mare au fost introduse în producție de serie 9 produse noi: impermeabile cu burate și impermeabile din țesături sintetice pentru femei, manouri bărbătești, costume din pluscord pentru copii etc.

● Constructorii și montorii de la C.I.L. Sighetu Marmației au terminat la 13 ianuarie și dat în funcțiune un nou obiectiv al fabricii de mobilă curbată: secția presaj.

● La Năsăud s-a construit și dotat cu aparatul modern și policlinică nouă. Ea nu poate fi dată însă în funcțiune deoarece întreprinderea de construcții-montaje energetice din Cluj întârziează racordarea la rețeaua electrică.

UN MILION DE SPECTATORI. Vineri seara, Teatrul german de stat din Timișoara a prezentat cel de-al 120-lea spectacol cu comedia muzicală „Lumpazivagabondus” de clasicul austriac Johann Nestroy. Cu acest prilej a fost sărbătorit cel de-al 1 000 000-lea spectator al teatrului în cei 14 ani de activitate.

LA DEPARTAMENTUL GOSPODĂRIILOR AGRICOLE DE STAT a fost dezbătut ieri proiectul unui studiu tehnico-economic privind profilarea și organizarea producției în gospodăriile agricole de stat din Lunca Dunării, a căror suprafață va totaliza la sfîrșitul anului 1970 peste 310 000 hectare. Studiul stabilește structura culturilor agricole, indicatorii de producție, eficiența economică și investițiile necesare.

Noua clădire a Stației de Salvare din Capitală (Foto: M. Cioc)

● La Vișna Veche, raionul Corabia, vor începe zilele aceste lucrările de construire a cea de-a 23-a stațiune de mașini și tractoare din regiunea Oltenia.

La tragerea Loto din 14 ianuarie 1966 au fost extrase din urnă următoarele numere: 30 15 9 23 12 60 22 55 90 79 Premiul suplimentar: 76 85 9 Fond de premii: 1 020 333 lei.

FAPTUL COTIDIAN

● În liceele din întreaga țară se difuzează buletinele de documentare pedagogică, elaborate de Biblioteca centrală pedagogică din București. Ele cuprind comentarii despre studiile de specialitate apărute în presa pedagogică privind activitățile didactice și științifice desfășurate de profesori.

● O.S.T.A. NE INFORMEAZĂ că mine sosesse în Capitală Ansamblul de stat de cîntece și dansuri populare al R. P. Albania. El va susține două spectacole la București, în zilele de 18 și 19 ianuarie în sala C.C.S., ora 20,00. În zilele următoare ansamblul va apărea pe scenele din Ploiești, Adjuș, Bacău, P. Neamț, Buhuși, Galați și Brăila.

Constructorii despre ei înșiși

(Urmare din pag. 1)

cursul anului, se vor crea posibilități mai mari pentru pregătirea din timp a frontului de lucru pentru anul viitor. Mulți vorbitori au subliniat că hotărâri în construirea și predarea egalată a noilor locuințe este asigurarea pe fiecare șantier a unui ritm de lucru susținut și constant, încă din primele luni ale anului. Ce trebuie făcut pentru ca să șantierul să se lucreze într-un asemenea ritm? În constituirea s-au făcut numeroase propuneri și sugestii:

- ...cadrele de conducere să asigure utilizarea rațională a forței de muncă,
- Proiectanții să nu uite de productivitatea muncii în execuție,

Ing. ALEXANDRU BUGEANU: „După părerea mea, se desprinde necesitatea ca în construcția de locuințe să se acționeze în mai mare măsură în două direcții principale: asigurarea celor mai bune soluții constructive la proiectare, asigurarea continuă a cadrelor tehnice. Vorbind de proiectare, aș sugera ca în alegerea și stabilirea soluțiilor să se țină seama de realizarea unei productivități maxime în execuție. Cu alte cuvinte să primeze economicitatea, reducerea timpului de execuție. De ce? Pentru că în acest an, la unele șantiere s-a redus numărul biocurilor executate cu cofraje glisante, desi dispunem de loturi și cadre specializate în acest scop. Totodată, unele soluții bune — cum ar fi folosirea planșelor prefabricate la

o utilizare nerațională a forței de muncă, a tras în jos productivitatea muncii.”

Să evităm refacerile, ...a utilajelor

ALEXANDRU CIOBANU, șef de brigadă: „Părerea mea este că ar trebui stabilite criteriile și obligațiile mai precise pentru întreprinderile furnizoare și în ce privește calitatea materialelor pe care le livrează. Mă refer îndeosebi la timpii de fabricație. Este nevoie, totodată, să fie intensificat controlul tehnic de calitate pe faze de operații. Spun aceasta, pentru că refacerea lucrărilor necorespunzătoare determină manoperă în plus, cheltuieli suplimentare.”

...și lucrările edilitare tardive

ING. GH. VODANOVICI, șef de șantier: „Cred că a sosit timpul să se pună capăt practicilor de a se executa lucrările edilitare după începerea construcțiilor. Aceasta frînează ritmul de lucru pe șantiere, duce la prelungirea duratei de execuție a biocurilor de locuințe. Ar trebui să se introducă ca o regulă obligatorie pentru proiectanți și constructor elaborarea documentației și executarea în avans a lucrărilor edilitare.”

...și sincronizarea construcției cu instalațiile

ING. PAUL BULBUC, șeful grupului de instalații: „S-a afirmat aici că noi, instalatorii, am devenit renumiți în șargeri de ziduri și planșee. Într-adevăr, așa stau lucrurile. Dar cum să procedăm altfel decât golarile pentru trecerea conductelor și instalațiilor pe orizontală, dintr-o încăperere în alta, nu sînt prevăzute în proiecte? E drept, se întocmesc anumite grafice prin care se coordonează lucrările. Aș putea spune că în ela-

borarea acestora am devenit specialiști. Dar tot „specialiști” sîntem și în a nu respecta graficele. Cred că conducerea întreprinderii ar trebui să studieze posibilitățile de perfecționare a coordonării lucrărilor de construcții cu cele de instalații și izolații, în sensul sincronizării operațiilor în timpul execuției, încă de la începerea fiecărui bloc. Aceasta ar avea efecte favorabile directe asupra îmbunătățirii calității lucrărilor de instalații și finisaj.”

Să evităm refacerile, ...a utilajelor

ALEXANDRU CIOBANU, șef de brigadă: „Părerea mea este că ar trebui stabilite criteriile și obligațiile mai precise pentru întreprinderile furnizoare și în ce privește calitatea materialelor pe care le livrează. Mă refer îndeosebi la timpii de fabricație. Este nevoie, totodată, să fie intensificat controlul tehnic de calitate pe faze de operații. Spun aceasta, pentru că refacerea lucrărilor necorespunzătoare determină manoperă în plus, cheltuieli suplimentare.”

...și lucrările edilitare tardive

ING. GH. VODANOVICI, șef de șantier: „Cred că a sosit timpul să se pună capăt practicilor de a se executa lucrările edilitare după începerea construcțiilor. Aceasta frînează ritmul de lucru pe șantiere, duce la prelungirea duratei de execuție a biocurilor de locuințe. Ar trebui să se introducă ca o regulă obligatorie pentru proiectanți și constructor elaborarea documentației și executarea în avans a lucrărilor edilitare.”

...și sincronizarea construcției cu instalațiile

ING. PAUL BULBUC, șeful grupului de instalații: „S-a afirmat aici că noi, instalatorii, am devenit renumiți în șargeri de ziduri și planșee. Într-adevăr, așa stau lucrurile. Dar cum să procedăm altfel decât golarile pentru trecerea conductelor și instalațiilor pe orizontală, dintr-o încăperere în alta, nu sînt prevăzute în proiecte? E drept, se întocmesc anumite grafice prin care se coordonează lucrările. Aș putea spune că în ela-

Cum se resimte pe piață ritmul producției bunurilor de larg consum

(Urmare din pag. 1)

mestruții, mașini nr. 8 în a doua lună și mașini nr. 11 în a treia lună. Se înțelege că în felul acesta este foarte greu să se asigure în magazine un sortiment complet. S-ar putea face obiecția că transporturile în cantități mici provoacă fabricilor greutăți. Dar nu este așa. Graficele lunare propuse de comerț aveau în vedere livrări în cantități vagonabile.

...și lucrările edilitare tardive

ING. GH. VODANOVICI, șef de șantier: „Cred că a sosit timpul să se pună capăt practicilor de a se executa lucrările edilitare după începerea construcțiilor. Aceasta frînează ritmul de lucru pe șantiere, duce la prelungirea duratei de execuție a biocurilor de locuințe. Ar trebui să se introducă ca o regulă obligatorie pentru proiectanți și constructor elaborarea documentației și executarea în avans a lucrărilor edilitare.”

...și sincronizarea construcției cu instalațiile

ING. PAUL BULBUC, șeful grupului de instalații: „S-a afirmat aici că noi, instalatorii, am devenit renumiți în șargeri de ziduri și planșee. Într-adevăr, așa stau lucrurile. Dar cum să procedăm altfel decât golarile pentru trecerea conductelor și instalațiilor pe orizontală, dintr-o încăperere în alta, nu sînt prevăzute în proiecte? E drept, se întocmesc anumite grafice prin care se coordonează lucrările. Aș putea spune că în ela-

au intrat în noul an cu stocuri mai mici decît cele planificate la o serie de mărfuri pe care industria le produce și le oferă în cantități suficient de mari. Căci de-aia a avut, la 31 decembrie, stocul cu aproape 1 milion lei mai mic la articolele mărunt decît avea dreptul și obligația să aibă. Ce înseamnă aceasta? Pur și simplu că se fac economii prost înțelese și că de teama unor eventuale dobîndiri penalizatoare s-a fugit de marfă; ca urmare, o serie de articole mărunt, mai ieftine, au lipsit din magazine fără nici o justificare. Cu toate acestea, dacă indicatorii economici și financiari sînt realizați, activitatea întreprinderii poate fi considerată bună, înscindîndu-se și cuvenitele premii. Iată cum interesul întreprinderii comerciale — stimulentele materiale — vine în contradicție cu interesul cumpărătorului. Sotocesc că aceste reglementări ar trebui revizuite și puse în concordanță cu noile cerințe. În aprecierea activității economice și financiare a întreprinderii și organizațiilor comerciale, inclusiv în stimularea lor, este obligatoriu să apară un indicator nou: calitatea deservirii.”

...și lucrările edilitare tardive

ING. GH. VODANOVICI, șef de șantier: „Cred că a sosit timpul să se pună capăt practicilor de a se executa lucrările edilitare după începerea construcțiilor. Aceasta frînează ritmul de lucru pe șantiere, duce la prelungirea duratei de execuție a biocurilor de locuințe. Ar trebui să se introducă ca o regulă obligatorie pentru proiectanți și constructor elaborarea documentației și executarea în avans a lucrărilor edilitare.”

...și sincronizarea construcției cu instalațiile

ING. PAUL BULBUC, șeful grupului de instalații: „S-a afirmat aici că noi, instalatorii, am devenit renumiți în șargeri de ziduri și planșee. Într-adevăr, așa stau lucrurile. Dar cum să procedăm altfel decât golarile pentru trecerea conductelor și instalațiilor pe orizontală, dintr-o încăperere în alta, nu sînt prevăzute în proiecte? E drept, se întocmesc anumite grafice prin care se coordonează lucrările. Aș putea spune că în ela-

tract. Ridic această problemă întrucît sectorul nostru și-a încheiat activitatea pe 1965 înregistrînd restanțe de circa 20 milioane lei la mobilă, de 2 milioane pahare, importante cantități de porțel, pensule, măști etc. Mărfuri de peste 80 milioane lei ne-au rămas datorate și întreprinderile de comerț exterior. Insist asupra celor de mai sus pentru că, în mod automat, datoricilor au fost scoțiiți absolviți de obligații o dată cu intrarea în noul an. Dar oare publicul absolvă comerțul de nerepectarea obligațiilor sale? Sînt și unii vestimentații din timpul anului care „dau bătaie” și pînă la sfîrșit se achită de îndatoriri, ieșind basma curată. Cum s-a prezentat însă comerțul în fața cumpărătorilor, cînd tocmai în lunile de vară n-a putut pune în vinzare suficiente frigiderle. De exemplu, la 30 iunie, fabrica Sadu avea o restanță de aproape 8 000 bucăți, dar a umplut magazinele în lunile reci? (Cînd fabrica și-a recuperat restanțele). Îndeplinirea sarcinii trasate de partid și guvern de a se asigura desfășurarea e ritmică în toate întreprinderile este hotărîtoare și pentru îmbunătățirea activității de desfacere a mărfurilor.

...și lucrările edilitare tardive

ING. GH. VODANOVICI, șef de șantier: „Cred că a sosit timpul să se pună capăt practicilor de a se executa lucrările edilitare după începerea construcțiilor. Aceasta frînează ritmul de lucru pe șantiere, duce la prelungirea duratei de execuție a biocurilor de locuințe. Ar trebui să se introducă ca o regulă obligatorie pentru proiectanți și constructor elaborarea documentației și executarea în avans a lucrărilor edilitare.”

...și sincronizarea construcției cu instalațiile

ING. PAUL BULBUC, șeful grupului de instalații: „S-a afirmat aici că noi, instalatorii, am devenit renumiți în șargeri de ziduri și planșee. Într-adevăr, așa stau lucrurile. Dar cum să procedăm altfel decât golarile pentru trecerea conductelor și instalațiilor pe orizontală, dintr-o încăperere în alta, nu sînt prevăzute în proiecte? E drept, se întocmesc anumite grafice prin care se coordonează lucrările. Aș putea spune că în ela-

Agențiile de presă transmit:

• Lupte înverșunate în Kurdistanul irakian • Guvernul italian va cere vot de încredere • COLABORARE SOVIETO-ENGLEZĂ ÎN EXPLORAREA COSMOSULUI • Front comun de luptă pentru eliberarea Arabiei de sud

IRAK Detășamentele kurde cuceresc noi poziții

BAGDAD. Agențiile occidentale de presă relatează că în ultimele zile au avut loc lupte puternice între detășamentele kurde conduse de Barzani și forțele guvernamentale. Lupte îndirjite au avut loc, îndeosebi, în zona orașului Panjevin situat în partea de nord-est a Irakului. Ziarul „Etelast” informează că orașul Panjevin a trecut din nou sub controlul detășamentelor lui Barzani, împreună cu alte două mici localități situate în apro-

pierea lui. Agenția Reuter relatează că detășamentele conduse de Barzani înaintează în direcția orașelor Kirkuk, important centru petrolier, și Mossul. Potrivit aceleiași agenții, în regiunea orașului Kirkuk se dau lupte grele între detășamentele kurde și trupele guvernamentale. Ziarul irakian „Keyhan” menționează că în cursul ultimelor lupte detășamentele lui Barzani au provocat mari pierderi trupelor guvernamentale.

CREȘC SCHIMBURILE DANEMARCEI CU ȚĂRILE SOCIALISTE

COPENHAGA 14 (Agerpres). — Ministrul de externe danez, Haekkerup, luând cuvântul în Folketing, a făcut o expunere de politică externă. După cum relatează agenția de presă D.P.A., cu acest prilej el și-a exprimat satisfacția în legătură cu creșterea schimburilor comerciale și culturale dintre Danemarca și țările socialiste. Haekkerup a amintit că guvernul danez a luat în anul trecut măsuri pentru intensificarea comerțului cu țările din Europa răsăriteană. El a precizat că au fost încheiate acorduri comerciale pe termen lung cu Polonia, România și Bulgaria.

DEZBATERILE DE POLITICĂ EXTERNĂ DIN PARLAMENTUL ITALIAN

ROMA 14. — Corespondentul Agerpres, I. Mărgineanu, transmite: Joi și vineri au continuat în Camera deputaților a parlamentului italian dezbaterile consacrate politicii externe a guvernului. De asemenea, se discută implicațiile demisiei fostului ministru de externe, Amintore Fanfani. În cuvântările lor, deputații opoziției au exprimat ideea că acordarea de sprijin politic S.U.A. în Vietnam nu aduce folosul Italiei. Atașamentul față de politica Statelor Unite în Vietnam, a spus secretarul Partidului Socialist Italian al Unității Proletare, Tullio Vecchietti, constituie o problemă foarte gravă și comportă o răspundere serioasă pentru guvernul țării. El a atras atenția asupra pericolului pe care îl reprezintă politica de „escaladare” a S.U.A. în Vietnam.

Secretarul general al Partidului Comunist Italian, Luigi Longo, a arătat că demisia lui Fanfani are o importanță politică deosebită, dat fiind faptul că fostul ministru de externe a avut o serie de inițiative în diferite organe internaționale care au demonstrat înțelegerea sa față de faptul că politica S.U.A. în Asia de sud-est se află în impas. Longo a subliniat că grupul parlamentar comunist dorește să știe „care sînt intențiile reale ale guvernului în problemele de politică externă”.
Vineri, Amintore Fanfani a făcut o declarație în care a prezentat motivele demisiei sale. Apoi, primul ministru Aldo Moro a anunțat că la sfârșitul dezbaterilor de politică externă va cere un vot de încredere în guvern.

Brazilia

1000 DE MORȚI ȘI 3000 DE RĂNIȚI

RIO DE JANEIRO 14 (Agerpres). — O mie de morți, dintre care o mare parte se află încă sub dărâmături, sute de edificii distruse, 3 000 de răniți, peste 50 000 de persoane care au rămas fără adăpost și pagube materiale incalculabile, acesta este bilanțul oficial al pierderilor în orașul Rio de Janeiro și împrejurimile sale, ca urmare a ploilor torențiale și alunecărilor de teren calificate drept catastrofa secolului.
Mări pagube materiale și umane au fost înregistrate și în orașele apropiate de Rio de Janeiro ca Petropolis, Niteroi, Teresopolis.
Apa potabilă este împărțită cu severitate pe tot cuprinsul statului Guanabara. Populația a fost vaccinată în masă pentru a se preveni epidemia de febră tifoidă.

Cipru

Reducerea efectivelor trupelor O. N. U.

NICOSIA. Comandamentul forțelor O.N.U. în Cipru a făcut cunoscut că efectivul trupelor sale va fi redus în următoarele zile cu 750 de persoane. Forțele O.N.U. în Cipru numără în prezent 6 000 persoane și sînt compuse din contingente britanice, irlandeze, canadiene, finlandeze, daneze și suedeze.

CIUDAD DE MEXICO. Cu începerea de la 1 ianuarie, în Mexic a intrat în vigoare o lege care interzice guvernurilor străine și organizațiilor acestora, precum și grupurilor financiare și persoane fizice particulare străine de a participa la băncile mexicane particulare sau la înființarea de filiale în Mexic. Această lege vizează, în primul rînd, cercurile bancare din S.U.A.

Unitate de acțiune

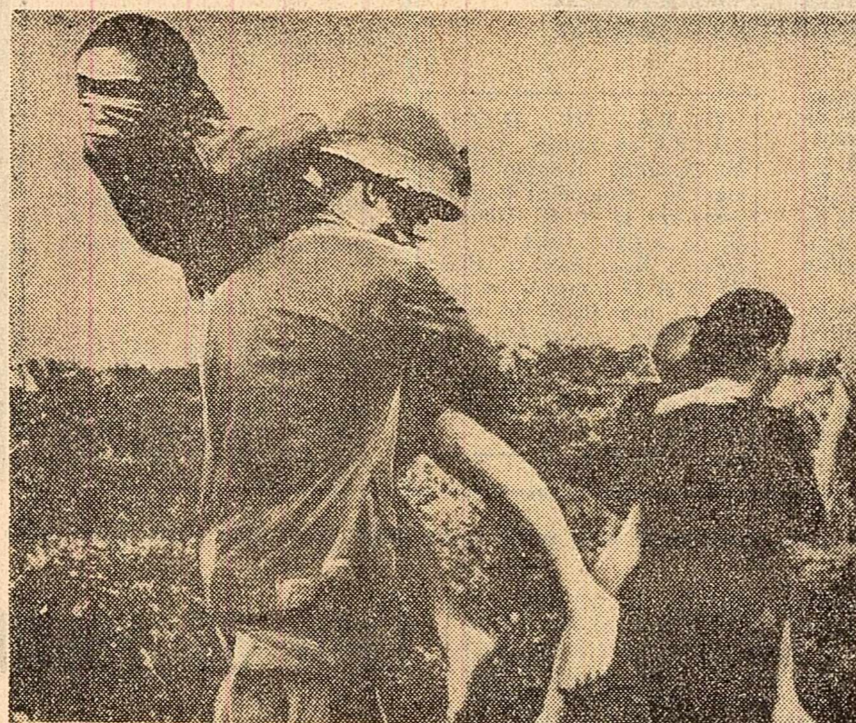
CAIRO 14 (Agerpres). — Potrivit unui comunicat oficial, Frontul de eliberare națională din Arabia de sud și Organizația pentru eliberarea sudului ocupat (O.L.O.S.) au fuzionat într-o singură organizație ce va purta denumirea de Frontul de eliberare al Arabiei de sud. În legătură cu această, secretarul general adjunct al Ligii Arabe, Sayed Nofal, a dat publicității o declarație în care arată că această hotărîre constituie „un rezultat important pe calea luptei pentru eliberarea teritoriilor din Arabia de sud ocupate de colonialiștii britanici”. „Noastră organizație, se spune în comunicat, sprijină rezoluția O.N.U. prin care se cere retragerea trupelor britanice din Aden și din protectoratele din această regiune”.

HAVANA

Lucrările conferinței tricontinentale

HAVANA 14. — Trimisul special Agerpres, V. Stamate, transmite: În ziua de joi, precum și vineri dimineața au continuat întrilăturile între șefii de delegații în cadrul cărora s-au definitivat o serie de documente, printre care rezoluția privind crearea unui organism permanent tricontinental și declarația generală a conferinței de solidaritate a țărilor din Asia, Africa și America Latină.
S-a stabilit înființarea ca organism permanent cu sediul la Havana a unui secretariat compus din 12 reprezentanți din Vietnam, Coreea, Siria și Pakistan — pentru Asia; din R.A.U., Guineea, coloniile

portugheze și Congo (Leopoldville) — pentru Africa; din Republica Dominicană, Venezuela, Chile și Porto Rico — pentru America Latină.

La Da Nang în timpul recentelor „operații de pedepsire”: soldați americani ridicînd o familie sud-vietnameză suspectată de colaborare cu forțele patriotice

Cartiere de locuințe nu baze de rachete!

TOKIO 14 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în cadrul unei ședințe a Adunării municipale a capitalei japoneze, Hibino, viceguvernatorul orașului Tokio, s-a pronunțat împotriva hotărîrii Direcției apărării naționale a Japoniei de a construi într-un raion al orașului Tokio o bază pentru lansarea rachetelor de tip „Hawk”. Municipalitatea, a spus viceguvernatorul, a elaborat un plan de a construi un cartier de locuințe în acest raion, unde Direcția apărării naționale a Japoniei intenționează să înceapă în martie construcția unei baze sale.

OLANDA

Scepticism în legătură cu întîlnirea de la Luxemburg

Intr-o declarație făcută la Haga, Luns, ministrul afacerilor externe al Olandei, a exprimat îndoiala guvernului său în ce privește utilitatea întrîlnirii „celor șase” ce urmează să aibă loc la Luxemburg între 17-18 ianuarie. După Luns, punctele de vedere ale Franței și ale partenerilor ei sînt încă prea îndepărtate pentru ca o înțelegere să fie posibilă.
„Nu se poate merge la o negociere la carei eșec este previzibil”,

astfel sînt interpretate în cercurile diplomatice belgiene declarațiile pesimiste făcute de ministrul de externe olandez. Deși în cercurile respective nu se ascund dificultățile provocate de revendicările franceze privind competențele Comisiei Pieței comune, precum și aplicarea sistemului majorității calificate în adoptarea hotărîrilor Consiliului ministerial, totuși se respinge ideea „preconcepută” a unui eșec al tratativelor pînă cînd Franța nu-și va defini cu precizie cererile sale.

U.R.S.S. - Venus - Anglia

MOSCOVA. Agenția TASS anunță că au început o serie de experiențe pentru explorarea planetei Venus prin mijloace radar. În legătură cu aceasta, acad. V. Kotelnikov a relatat unui corespondent al agenției următoarele: „La 9 ianuarie noi am transmis în direcția planetei Venus un semnal radio neîntrerupt timp de 6 ore. Reflectat de su-

prafața planetei, semnalul a fost recepționat de antena observatorului Jodrell Bank. Distanța de 80 milioane de kilometri a fost parcursă de semnal în 6 minute. Prima experiență de transmisie prin radio U.R.S.S.-Venus-Anglia este un nou pas în explorarea planetelor prin mijloacele de radiolocație. Experiența cosmică comună continuă”.

(Urmare din pag. 1)

trustului englez „British Petroleum Company” și Companiei americane „Gulf Oil Corporation”. Fondul societății „Kuweit Oil” pe principiul fifty-fifty de împărțire a beneficiilor, cele două monopoli au căpătat dreptul exclusiv de prospecțiune și de extracție a petrolului. Producția a crescut vertiginos, an de an. Astăzi, ca atînge, potrivit buletinelor oficiale kuweitene, cifra de 100 milioane tone.

De cîțiva ani, ca urmare a nemișturilor crescînde manifestate de masele populare în legătură cu înstrăinarea acestei averi naționale, nemulțumiri care au găsit ecou în parlament, statul kuweitian a preluat jumătate din exploatarea concesionată, rămînd însă ca petrolul extras să-l cumpere aceeași companie. Iar dacă înainte statul primea de la companiile străine sume derizorii în raport cu imensele lor profituri, acum încasează 50 la sută din valoarea fișetului exploatat. Un funcționar din ministerul informațiilor ne-a relatat că vînzarea petrolului aduce statului un venit anual de peste 400 milioane dinari (1 dinar = 2,8 dolari). Din această sumă mai bine de jumătate revine proprietarilor de terenuri petrolifere, oameni din propripendă kuweitiană, care-și depun sumele încasate la băncile engleze.

AHMADI

40 de kilometri cu mașina — și ne aflăm într-un oraș cochec, cu 15 000 de locuitori, apărut pe hartă grație industriei petrolifere. Spre deosebire de Ku-

weit, capitala țării, unde spațiile verzi sînt mai rare, Ahmadi apare ca o grădiniță în care abundă arborii, arbuștii, florile. În acest loc se concentrează tot petrolul brut al Kuweitului, adus prin conducte trasate parcă cu rîșca pe nisipul curcub din nordul îndepărtat (Raudhatain, Sabriyah), sau din imediata vecinătate (Magwa, Minqish, Gudair, Burgam). Cele mai mari zăcăminte sînt în zona Burgam, la 10 kilometri sud de Ahmadi. Izolată între nisip și cer, o mică in-

Fără îndoială că, în situația Kuweitului, unde urmările fostei dominații economice și politice străine se mai resimt cu tărie, unele cercuri locale păstrînd încă legături serioase cu metropola de dinlăuntru, orice măsură menită să favorizeze dezvoltarea sectorului de stat fîntîmpină greutăți. Cotidianul de limbă engleză „Daily News”, de pildă, seamănă printre cititorii îndoiala asupra utilității viitoare rafinării pe care statul kuweitian vrea s-o construiască și a ran-

prins unele măsuri pentru a ameliora situația economică și standardul de viață al populației. S-au întreprins pași pentru dezvoltarea unei industrii proprii, avînd ca bază resursele petrolifere, s-au înălțat construcții care modernizează înființarea principalilor orașe, s-au ridicat așezîminte sociale culturale — spitale, școli etc. Totuși — și oficialitățile din Kuweit nu ascund acest lucru — mai sînt multe de făcut pentru ca populația țării să aibă asigurate condiții de

prin nisipul fierbinte din laja „casei”.
— Sînt locuințele noastre — m-a lămurit un muncitor de la exploatarea petroliferă Burgam.
— Cîți câștigați pe lună?
— Lucrăm cu ziua și câștigăm 900 de filsi.
Exact costul unui kilogram de carne. Și rețineți: în Kuweit și apa se plătește. Lipsa de apă constituie o veche calamitate pentru localnici. O legendă spune că unul dintre șefii de prin partea locului nu înceta să repete că el avea destul petrol, dar că ar vrea să aibă și apă. S-au lăcut încercări de a i se satisface dorința, s-au săpat noi puțuri, dar nu a înșit decât petrol. „Cu vreau apă!” — striga șeful.
În prezent s-au luat unele măsuri pentru ameliorarea situației, prin construirea unei uzine de apă potabilă. În timp ce o vizitam, inginerul mecanic Saba Saba, originar din Siria, mi-a spus că se numără printre cele mai mari uzine de acest gen în lume. Produce 27 milioane litri pe zi. Apa se extrage din mare, se filtrează, iar după aceea trece în instalațiile de distilare — un sistem de alcămbic. De aici ea este cărată cu mașini cisterne la clienți. Costul — 4,5 litri — 1,5 filsi (1 dinar — 1000 de filsi).

— Pare că nu e chiar atât de scump — mă adresează inginerului Saba; uzina nu lucrează cumva în pierdere?
— Aș, îmi răspunde inginerul, o rentabilă, foarte rentabilă. Dacă n-ai produce profit, ce ar fi închisă.
Poate de aceea șeful din legendă dorea cu atîtă ardoare să găsească apă...

Referindu-se la nivelul civilizației contemporane. Fapt de care m-am putut convinge în cursul călătoriei prin această țară.
În Kuweit sînt numeroși muncitori originari din statele vecine, veniți cu speranța de a scăpa de lipsuri. El reprezintă mai bine de jumătate din populația țării de 460 000 locuitori. În realitate, frustrați de orice oportunitate a legii, cei mai mulți dintre ei îngroșăzî rîndurile nevoișilor, fiind folosiți de companiile petrolifere pentru a exercita presiuni în scopul menținerii unui nivel de salarizare redus, a unor rînduiri care să le asigure stoarcerea de profituri maxime. Am înțeles pe unii dintre ei la jumătatea drumului dintre Ahmadi și Burgam. O așezare omenească, un sat fără nume. Barăci ridicate din tablă, carton și scinduri. Copii neîngrijii, cu fețe livide, scormoneau

MICUL EMIRAT ȘI MARILE PROFITURI

stalație argintie atrage atenția. E stația de separare a gazului de petrol, care funcționează automat, 21 și noaptea, pentru a ține piept fluviului de țigeli adus prin conducte din peste 800 puțuri. După separare, petrolul brut este pompat la mina Ahmadi — portul maritim. De mai bine de treizeci de ani pe aici se scurge aurul negru kuweitian.
În vecinătatea minei Ahmadi se află o rafinărie care prelucrează numai aproximativ 4 milioane tone țigeli anual. Restul pînă la 100 milioane tone se exportă în stare brută. Kuweitul este un exemplu de țară care, datorită dominației monopolurilor străine, nu poate exploata bogățiile sale în propriul interes, fiind lipsită de o industrie producătoare de utilități petrolifere, de ramuri care să valorifice superior petrolul.

damentului său economic. După cum au remarcat unii dintre interlocutorii mei, faptul nu-i întâmplător. Directorul ziarului, dl. Abdel Aziz Messaid, este unul dintre acei „patrioți” care-și țin milioanele de parte de țară, preferînd dobinzile băncilor engleze.

O „PATRIE A RENTIERILOR”?

Referindu-se la Kuweit, unele zăre îl denumesc un „Eldorado al Orientului”. O „patrie a rentierilor” s.a.m.d., sugerînd că imensele resurse petrolifere sînt de natură să asigure populației „raii pe pămînt”. Din păcate, realitățile nu confirmă decît unilateral aceste aprecieri, numai în ce privește păturile avute. Ce-l drept, folosînd o parte din deveneletole încasate din exploatarea petrolului, statul a între-

Mesajul președintelui Johnson cu privire la „starea Uniunii”

• Cheltuielile legate de intervenția în Vietnam vor fi sporite • Repercusiuni pe plan intern

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Mesajul cu privire la „starea Uniunii”, prezentat de președintele Johnson Congresului Statelor Unite, este dominat de problemele ce decurg din agresiunea americană în Vietnam, care — a spus el — „trebuie să se afle în centrul preocupărilor noastre”.

În pofida afirmației că S.U.A. „sprijină independența națională, dreptul fiecărui popor de a se conduce singur și de a-și fiuri propriile instituții”, avîndu-se în vedere că „tendința tot mai accentuată în direcția independenței naționale este cea mai puternică forță din lumea de astăzi”, mesajul reafirmă hotărîrea Administrației S.U.A. de a „rămîne în Vietnam”. „Nu există nici un motiv pentru a se pune la îndoială fermitatea angajamentului american — a spus președintele, referindu-se la „acțiunea aeriană” împotriva Vietnamului de nord și la faptul că S.U.A. au sprijinit forțele combătătoare din Vietnamul de sud „pînă la efectul lor actual de 190 000 de oameni”.
„Astăzi, cupa primejdiei s-a umplut în Vietnam” — a afirmat Johnson. „Acest conflict nu reprezintă un episod izolat, ci un nou mare eveniment în politica pe care am urmat-o cu fermă consecvență începînd de la cel de-al doilea război mondial încoace. Criteriul hotărîtor îl constituie interesul Statelor Unite...”.

Referindu-se la liniile permanente ale politicii externe urmate de guvernul său, președintele a arătat că „primul principiu este forța”. „Ca să menținem această forță, a precizat el, vom avea nevoie pentru viitorul an fiscal de cheltuieli în valoare de 58,3 miliarde dolari”. În timp ce se apreciază că cheltuielile legate de intervenția în Vietnam vor spori cu 5,8 miliarde dolari în viitorul an, spori numai cu 6 miliarde dolari. „Dacă necesitățile o vor cere, a declarat președintele, nu voi ezita să mă adresez din nou Congresului pentru alocări și venituri suplimentare”. Vînzînd evoluția evenimentelor din Vietnam, mesajul subliniază că „s-ar putea să fim nevoiți să facem față unei lupte lungi și grele sau unei conferințe

lungi și grele, sau ambelor în același timp”.
Formulînd în continuare principiile ale politicii externe a S.U.A., mesajul menționează poziția față de armamentul nuclear, efortul pentru „întărirea alianței pentru progres, a unității Europei, a Comunității atlantice” etc.

Președintele S.U.A. a declarat că va cere Congresului „autorizația pentru anularea restricțiilor vamale speciale, care constituie o barieră în calea sporirii comerțului dintre Est și Vest”.

În legătură cu problemele interne ale S.U.A., președintele s-a referit la necesitatea modernizării Administrației și a unor instituții federale, a formulat intenția de a prezenta Congresului propuneri privind domeniul sănătății și educației, „războiul împotriva sărăciei”, combaterea vicierii riurilor, pericolul creșterii criminalității, discriminarea rasială, construcțiile de locuințe. Președintele și-a anunțat intenția de a propune un amendament constituțional care să prelungească mandatul membrilor Camerei Reprezentanților de la 2 la 4 ani.

În domeniul economiei, mesajul se referă la o serie de probleme privind veniturile salariaților și profiturile întreprinderilor, impozitele, locurile de muncă. „Companiile au obținut beneficii mai mari decît oricînd... aceste beneficii au crescut în ultimii cinci ani cu 65 la sută și chiar mai mult, iar numai anul trecut cu 20 la sută”. Cheltuielile bugetare ale S.U.A. pe anul fiscal 1966-1967 vor însuma 112,8 miliarde dolari. Președintele a atras atenția asupra pericolului inflației, afirmînd că „este necesar ca afit muncitorii cit și patronii să dea dovadă de reținere în domeniul prețurilor și salariilor”. În mesaj se subliniază că „din cauza sporirii cheltuielilor militare” este de dorit ca Congresul să anuleze temporar reducerile unor impozite indirecte, să se îmbunătățească sistemul de stabilire a impozitelor pe venituri, să se urtezeze stringerea impozitelor Totodată, președintele S.U.A. a afirmat că intenționează să ceară Congresului să examineze unele măsuri care „să dea posibilitatea de a acționa în mod eficient în cazul unor greve”.

La inchiderea ediției

LAGOS. În capitala Nigeriei au avut loc vineri noi incidente provocate de o demonstrație a studenților în fața parlamentului. Poliția, care a intervenit pentru a împărși manifestația, a folosit gaze lacrimogene. Un ziar al opoziției din vestul Nigeriei a relatat vineri că în timpul incidentelor din localitatea Abeokuta și Ibadan, 19 persoane au fost omorîte.

ROMA. Greva celor 100 000 de muncitori de la întreprinderile producătoare de electricitate din Italia continuă. Orașele Toronto, Neapole, precum și alte principale orașe ale Italiei, sînt lipsite de electricitate.

SANTO DOMINGO. Confuzia și dezordinea continuă să domnească

că alit în capitală cit și în întreaga Republică Dominicană. În fotografie: soldați ai forțelor inter-americane bușind un demonstrant

Telefoto U.P.I. — Agerpres